

[Kyed.]

ensbetydende med, at vi giver vor Tilslutning dertil. Det er jo en mærkelig Maade at skaffe sig Tilslutning paa. Denne Beregning bygger paa et helt andet Grundlag end det, der er Tale om her. Beretningen angiver, at denne Beregning angaar ikke Landbruget, men „Forretningen Danmark“, og set fra Samfundets Synspunkt som Helhed gør man op, uanset Afsætningsmuligheder, uanset Produktionsforhold, uanset Prisforhold, hvad det rent talmæssigt vilde give, hvis man indskrænkede Margarineproduktionen til 14 Mill. kg.

Men det har jo slet intet at gøre med den Drøftelse, der her foregaar af, hvordan man vil være i Stand til at aflaste det udenlandske Marked for vor Overskudsproduktion af Smør paa de Tider, hvor det er vanskeligt eller maaske umuligt for os at afsætte vort Smør paa det udenlandske Marked, og hvordan man skal forholde sig over for Landbruget med Hensyn til det Smør, der saa skal afsættes paa det hjemlige Marked. Det har heller ikke noget at gøre med, om det er retfærdigt eller uretfærdigt at opretholde en Smørordning, eller med Prisen, som Landbruget skal have for at levere Smør til Hjemmemarkedet. Tværtimod siger Beretningen et Sted følgende — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere:

„Medens en Indskrænkning af Margarineproduktionen saaledes er ubetinget fordelagtig for Landbruget, stiller Sagen sig væsentligt anderledes for „Forretningen Danmark“.“

Og senere i Beretningen siges det, at saadan som Forholdene ligger, bliver Landbruget ganske ensidigt behandlet; Samfundet maa stille Landbruget helt anderledes og give det Erstatning, og Udvalget peger her paa, at man f. Eks. kunde tage Valutaafgiften i Brug som en Godtgørelse for den tabgivende Produktion, som Landbruget maa opretholde i Samfundets samlede Interesse for at skaffe den nødvendige Valuta til Landet.

Over for den højtærede Landbrugsminister skal jeg fremføre enkelte Ting. Jeg fik Indtryk af, at den højtærede Landbrugsminister var fulgt med den ærede Ordfører Hr. A. C. Mortensen ud ad Roskilde Landevej, og at han var blevet derude, at han var havnet i Stjerne Kroen til et Vælgermøde, og det troede han ikke var tilendebragt, da han kom herind i Salen og skulde deltage i en saglig Debat. Det var det Indtryk, den højtærede Ministers Tale gjorde paa mig, og jeg maa beklage, at man griber til saa-

danne Midler i Diskussionen om et sagligt Spørgsmaal som det, der her behandles.

Den højtærede Minister talte om, at vort Ændringsforslag var Udtryk for, at vi ønskede Tilskud til Merbeskæftigelse i Landbruget, idet man vilde skabe højere Priser paa Hjemmemarkedet for Smørret. Det er en Sammenstilling, som jeg aldeles ikke forstaar. At der blev Merbeskæftigelse i Landbruget, kunde den højtærede Minister vel ikke have noget imod; men at udlægge vort Ændringsforslag paa den Maade, at det skulde gaa ud paa Tilskud hertil, er jo ganske hen i Vejret. Hvad er det, man siger i Flertallets og den højtærede Ministers Forslag? Det er, at kun for den normale Levering af Smør til Hjemmemarkedet skal man have en Pris, der dækker Produktionsomkostningerne, men for det Kvantum, man leverer ud over det normale — vi har for øvrigt ikke faaet at vide, hvad man forstaar ved normalt Forbrug af Smør herhjemme —, skal man have en meget mindre Pris, en Pris, som f. Eks. skal rette sig efter den Pris, vi faar i England eller Belgien, eller hvor det nu kan være.

Men har man over for noget andet Erhverv gjort saadanne Betragtninger gældende? Har man f. Eks. sagt noget saadant, da man gennem Valutakontoret lukkede af for Konkurrence udefra, og da mange Erhverv herhjemme fik en ret stor Forøgelse af Produktionen? Har man f. Eks. sagt til dem, der leverer Gummistøvler: Jeres normale Tilførsel til Hjemmemarkedet, den I har haft før, skal I faa Lov at faa Produktionsprisen for, men den Tilførsel til Hjemmemarkedet, som er derudover, som er skabt i Kraft af Valutakontorets Virksomhed eller i Kraft af Toldforanstaltninger, man har gennemført paa et givet Tidspunkt, f. Eks. i 1932, den Ekstra-Tilførsel til Hjemmemarkedet skal I levere til meget lav Pris, f. Eks. den Pris, der leveres Gummistøvler til i Tjekkosllovakiet, eller hvor det nu kan være? Har man sagt til Spinderierne og til Klædefabrikkerne, der fik Lov at producere mere, end den almindelige Konkurrence betinger: I maa have Lov at levere det, I normalt har leveret til Hjemmemarkedet, til Produktionsprisen, men det, der leveres derudover, skal I saa sandelig levere til den Pris, man kan faa ved Udførsel af Klæde til Tyskland eller til Tjekkosllovakiet, eller hvor man nu gaar hen med sine Varer?

Nej, aldeles ikke. Nej, for alle andre Erhverv gælder det for deres Salg paa Hjemmemarkedet, hvad enten det sker til mere eller mindre velstillede, at der maa betales den Pris, som dækker Fagforenings-